

l a b e r i n t s

CERAMICA
COLLET s.a.
Fundada en 1874

MUSEU
DEL CÀNTIR
RGENTONA

EDITA I ORGANITZA

www.museucantir.org

Plaça de l'Església, 9
08310 Argentona (Barcelona) Spain
Tel. +(34) 93 797 21 52 - Fax +(34) 93 797 08 00
e-mail: correu@museucantir.org

COL·LABORA

COORDINACIÓ I REALITZACIÓ

Oriol Calvo
Cristina Villa
Silvia Cantos

ASSESSORAMENT I COL·LABORACIÓ

Joan Serra
Mia Llauder

TEXT PRESENTACIÓ

Madola

FOTOGRAFIES

Nos & Soto Fotògrafs SL (Barcelona)

TRADUCCIÓ A L'ANGLÈS

Alison Tinker

DISSENY I EDICIÓ

La Imprenta d'Argentona

DIPÒSIT LEGAL

B-38545-2003

maria bofill
l a b e r i n t s

EXPOSICIÓ

Del 3 d'agost a l'11 de setembre de 2003

"MENYS ÉS MÉS"
(Mies van der Rohe)

REFLEXIONS SOBRE L'OBRA DE MARIA BOFILL

Des de temps antics, l'art de la ceràmica acompaña la nostra història i en totes les mitologies l'home sorgeix del fang i és modelat per un déu. Sens dubte, totes les cultures s'han sentit atretes pel misteri dels quatre elements: la terra, l'aigua, l'aire i el foc, que constitueixen l'essència de la ceràmica.

Així doncs, la ceràmica s'ha manifestat en el transcurs dels segles per mitjà de l'argila modelada per la mà de l'home, com una de les màximes formes d'expressió, i és durant tot el segle XX que deixa els plantejaments utilitaris per convertir-se en una manifestació independent: el fang s'utilitza sense cap artifici, la qualitat del material es treballa de manera expressiva i cada artista descobreix els seus recursos en aquest art de tècnica molt depurada i amb un procés de treball complex i compromès, lligat a la tradició, conservant-hi una condició: la d'experimentar amb nous plantejaments tot i mantenir les arrels més profundes. Aquest és el cas de Maria Bofill, nom de tots coneut per una dilatada carrera tant docent com artística, i per la seva voluntat de mantenir la tradició artesana en connexió amb l'art més actual.

Bofill fou alumna de grans mestres: Llorens Artigas a l'Escola Massana; més tard prosseguí els seus estudis a Anglaterra i al Japó, per acabar fent del llenguatge plàstic de la ceràmica el millor referent de totes les seves vivències. Dona inquieta, té un gran bagatge cultural gràcies als viatges que féu arreu del món. Precisament aquests han estat la seva millor escola, ja que li han servit d'experiència per poder plasmar les seves inquietuds personals i, a través d'una refinada sensibilitat, delicadesa i rigor, l'han portada a un procés creatiu d'alt nivell. Pedagoga de profund coneixement de la història i de la matèria ceràmica, ha utilitzat les seves experiències personals al servei dels alumnes en una constant investigació des de les aules de l'Escola Massana de Barcelona, centre forjador de molts de nosaltres com a ceramistes professionals.

El seu procés de treball ha estat reflexiu i en lluita constant amb la matèria; Maria Bofill recerca a través d'infinitat de maquetes el punt just de l'expressió racional i lògica fins a arribar al resultat satisfactori que ella busca i que, en un viatge imaginari i simbòlic, la porta cap a unes mitologies arqueològiques fruit de les seves experiències de constant pelegrinatge a la recerca dels seus orígens, de la seva cultura i de la seva memòria existencial.

El resultat són unes escultures fetes en porcellana. No són petites peces, sinó grans i intenses obres que transformen un procés tècnic en una forma d'expressió vital i personal. Construïdes de manera manual, mitjançant una porcellana xamotada, que deixa les petges dels dits sobre la pasta molla, les cou a alta temperatura (1.280° C) i les cobreix d'una delicada capa d'esmalts transparents per donar-los les qualitats volgudes, amb harmonia amb la forma i amb una interrelació del seu món interior amb el món exterior, tensió que ella aprofita per donar una visió particular del concepte i de l'espai.

L'interès per l'art i per l'arquitectura són evidents en una obra de gran precisió plàstica. Ella no deixa res a la improvisació, la seva reflexió és constant i els elements que componen les últimes peces troben la inspiració en formes clàssiques de l'arquitectura, com portes, arcs, construccions, parets, torres, que ella utilitza racionalment com a element bàsic, sota un criteri de composició diferent i personal.

Amb el temps, Maria Bofill ha anat depurant la capacitat expressiva. Utilitzant una frase de Mies van der Rohe, "menys és més", ha anat despullant tot aprenentatge anterior, filtrant totes les experiències per arribar a la màxima expressió amb els mínims elements. La lluita ha estat sempre a contracorrent, contra modes i contra la improvisació. En plena maduresa, ella ha arribat a aquell nivell de mestratge a que només els grans artistes atenyen; la seva última obra aquí exposada així ens ho demostra.

MADOLA
Premià de Dalt, juny de 2003

1977	Galería de la Plástica Mexicana, Mèxic DF. Orfeó Català de Mèxic
1978	Sala de Cultura de la Caja de Ahorros de Pamplona.
1980	Banca Catalana, Madrid.
1981	Museu de Ceràmica, Barcelona.
1982	Espai Roca, Sabadell.
1984	Galería Art 3, Figueres.
1986	Galería Siena, Valladolid.
1987	Cooperativa Couré, Olot.
1988	Galerie Intérieurs, París.
1989	Galería Ambigú, Saragossa.
1990	Galeria Negre, Sabadell.
1991	Galeria Artur Ramon, Barcelona.
1993	Akasaka Green Gallery, Tokyo.
1994	Galerie Argile, Brussel·les.
1996	Centre Culturel St. Exupéry: Maria Bofill - Robert Deblander, Reims;
1998	Cerc Art, Maria Bofill - Madola, Reus.

Exposicions col·lectives (des del 2000) / Exposiciones colectivas (desde el 2000) / Collective exhibitions (since 2000)

2000	"3 i 3 Barcelona-Japó", itinerant, Amorós, Bofill, Madola / Matsuda, Sato, Yoshikawa, Striped House Museum, The Museum of Craft Itami, Hyogo, Sapporo Art Park, Sapporo, Hokaido, Museu de Ceràmica de Barcelona. AIC Exhibition, Keramion Museum, Frechen, Alemanya. "World Cup" Gallery Suku, Seül, Corea.
Tokyo;	"Bienal Internacional de Ceràmica Artística Fuji 2000", Museu d'Art Contemporani de Nakatomi, Japó.
2001	"Fuji 2001", Metropolitan Museum, Tòquio, Japó.
Royal	"Fuji 2001", Palacio Mondragón, Ronda, Málaga
Vieux-Bourg,	Keramiekroute, Keramisch Atelier, Utrecht, Holanda.
2002	"European Ceramic", Galerie Yufuklu, Tòquio, Japó.
2003	"World Ceramic Exposition 2001", Wocek, Choson, Kiln Museum, Kwangju, Corea.
	Maria Bofill, Madola, Yukiko Murata, Galerie le Lonay-près-Morges, Suïssa.
	"AIC membres show" en el 50th Anniversary, School of Fine Arts, Atenes.
	"CERCO 2002", Galeria Ortiés-Fourcat, Saragossa.
	"Spanische Keramik" Galerie Handwerk, Munic.
	Maria Bofill - Madola, Sala Luzán - CAI, Saragossa

Obres a museus / Obras en museos / Works at museums

Museu de Ceràmica de Barcelona.
Museu de Ceràmica de Bechyně (Txèquia).
Museo de Arte Contemporáneo de Nicaragua.
Museo Español de Arte Contemporáneo de Madrid.
Museu Ariana de Ginebra.
Museu Keramion de Frechen, Colònia.
Mimar Museum, Sinan University, Istanbul.
The Hispanic Society of America de Nova York.
Musée National de la Céramique de Sèvres.
Fons d'Art de Premsa Catalana Avui, Barcelona.
Fons d'Art de Xarxa Cultural, Barcelona.
Fine Arts Museum, Taipei (Taiwan).
Col·lecció EKWC al Museu Het Kruithuis, Hertogenbosch (Holanda).
Museu de les Arts Decoratives, Praga.
Prefectural Art Museu, Saga, Japó.
Museu Nacional do Azulejo, Lisboa, Portugal.
Janus Pannonius Museu, Pecs, Hongria.
Museu de Ceramica, Avilés, Astúries.
Canadian Clay and Gallery, Waterloo, Canadà.
Wocek, Corea.
Museum of Modern Art, Gifu, Japó.
School of Fine Arts, Atenes.

MARIA BOFILL
Ceramista
Barcelona, 1937

Formació / Formación / Formation

- 1953 - 1960 Escola Massana de Barcelona.
1956 - 1961 Treballa al taller de Jordi Aguadé.
1962 Hammersmith College of Art and Building, Londres.
1966 - 1967 Sunderland Polytechnic of Art and Design, Sunderland (Anglaterra).
1970 Kyoto City University of Arts (Japó)

Activitats / Actividades / Activities

- 1965 - 2002 Professora de ceràmica a l'Escola Massana, Barcelona.
1976 - 1977 Professora invitada de ceràmica a la Facultad de Artes Plásticas de la Universidad Veracruzana de Xalapa, Veracruz (Mèxic).
1979 Professora invitada de ceràmica al curs de primavera del Hartwick College d'Oneonta (Nova York).
1980 Invitada al Simposio Internacional de Cerámica de Bechyne (Txèquia).
Escola
1981 Professora de "Recerques" (Investigació Plàstica) a l' Massana.
Membre de l' Acadèmia Internacional de la Ceràmica, Ginebra.
1989 Maître invitada à la Deuxième Triennale de la Porcelaine, Nyon (Suïssa).
1991 Invitada a "Encuentros de Ceramistas Españoles". Cursos d'estiu, Universitat Complutense. El Escorial, Madrid.
1992 Professora invitada de ceràmica al curs d'estiu de Haifa University, Haifa (Israel).
1994 Invitada al European Ceramics Work Centre, Hertogenbosch (Holanda).
1997 Invitada a l'Atelier de Céramique Artistique Méditerranéenne, Hammamet (Tunísia).
1998 Invitada al seminari "Estudios de Sargadelos", Lugo.
Invitada al Simposio Internacional de Cerámica de Siklos, Hongria.

Exposicions individuals / Exposiciones individuales / Individual exhibitions

- 1968 Galeria As, Barcelona.
1970 Galeria Ushio, Kyoto (Japó).
1971 Galeria As, Barcelona.
1972 Domingo's, Lleida.
1973 Galeria Ars, Valls.
1974 Galería Múltiple 4/17, Madrid.
1976 Galeria Trivet, Alacant.

"MENOS ES MÁS"
(Mies van der Rohe)

REFLEXIONES SOBRE LA OBRA DE MARIA BOFILL

Des de tiempos antiguos, el arte de la cerámica acompaña nuestra historia y en todas las mitologías el hombre surge del barro y es modelado por un dios. Sin duda, todas las culturas se han sentido atraídas por el misterio de los cuatro elementos: la tierra, el agua, el aire y el fuego, que constituyen la esencia de la cerámica.

Así pues, la cerámica se ha manifestado en el transcurso de los siglos a través de la arcilla modelada por la mano del hombre, como una de las máximas formas de expresión, y es durante todo el siglo XX que deja los planteamientos utilitarios para convertirse en una manifestación independiente: el barro se utiliza sin ningún artificio, la calidad del material se trabaja de forma expresiva y cada artista descubre sus propios recursos en este arte de técnica muy depurada y con un proceso de trabajo complejo y comprometido, atado a la tradición, conservando una condición: la de experimentar con nuevos planteamientos aún manteniendo las raíces más profundas. Este es el caso de María Bofill, nombre de todos conocido por una dilatada carrera tanto docente como artística, y por su voluntad de mantener la tradición artesanal con una conexión con el arte más actual.

Fue alumna de grandes maestros: Llorens Artigas en la Escola Massana; más tarde prosiguió sus estudios en Inglaterra y Japón, para terminar haciendo del lenguaje plástico de la cerámica el mejor referente de todas sus vivencias. Mujer inquieta, posee un gran bagaje cultural gracias a los viajes que hizo alrededor del mundo. Precisamente estos han sido la mejor escuela, ya que le han servido de experiencia para poder plasmar sus inquietudes, y a través de una refinada sensibilidad, delicadeza y rigor, la han llevado a un proceso creativo de alto nivel. Pedagoga de profundo conocimiento de la historia y de la materia cerámica, ha puesto sus experiencias personales al servicio de los alumnos en una constante investigación desde las aulas de la Escola Massana de Barcelona, centro forjador de muchos de nosotros como ceramistas profesionales.

Su proceso de trabajo ha sido reflexivo y en lucha constante con la materia; María Bofill reencuentra a través de infinidad de maquetas el punto justo de la expresión racional y lógica hasta llegar al resultado satisfactorio que ella busca, y que, en un viaje imaginario y simbólico, la lleva hacia unas mitologías arqueológicas fruto de sus experiencias de constante peregrinaje en busca de sus orígenes, de su cultura y de su memoria existencial.

El resultado son unas esculturas hechas en porcelana. No son pequeñas piezas sino grandes e intensas obras, que transforman un proceso técnico en una forma de expresión, vital y personal. Construidas de forma manual mediante una porcelana chamotada dejando las huellas de sus dedos sobre la pasta mojada; las cuece a alta temperatura (1.280°C) y las cubre de una delicada capa de esmalte transparente para darles las cualidades requeridas, con armonía en la forma y con una interrelación de su mundo interior con el mundo exterior, tensión que ella aprovecha para dar una visión particular del concepto y del espacio.

El interés por el arte y por la arquitectura es evidente en una obra de gran precisión plástica. No deja nada a la improvisación, su reflexión es constante y los elementos que componen las últimas piezas encuentran la inspiración en formas clásicas de la arquitectura, como puertas, arcos, construcciones, paredes o torres que ella utiliza racionalmente como elemento básico, bajo un criterio de composición diferente y personal.

Con el tiempo, María Bofill ha ido depurando la capacidad expresiva. Utilizando una frase de Mies van der Rohe, "menos es más", ha ido desnudando todo aprendizaje anterior, filtrando todas las experiencias para llegar a la máxima expresión con los mínimos elementos. La lucha ha sido siempre a contracorriente, contra modas y contra la improvisación. En plena madurez, ella ha llegado a aquel nivel de maestría que sólo los grandes artistas logran; su última obra aquí expuesta así nos lo demuestra.

MADOLA
Premià de Dalt, junio de 2003

"LESS IS MORE"
(Mies van der Rohe)

REFLECTIONS ON THE WORK OF MARIA BOFILL

The art of ceramics has been a part of our history from ancient times and in all mythologies man emerges from clay and is modeled by a God. Every culture has, without doubt, felt an attraction for the mystery of the four elements: earth, water, air and fire, the elements which are the essence of ceramics.

Over the ceramics, in the form of clay shaped by the hand of man, has shown itself to be one of the primary forms of expression. It was during the twentieth century that utilitarian considerations gave way to personal expression; clay was used without artifice, the quality of the material was worked to demonstrate feeling and each artist found their own way in this art of such pure technique with its complex demanding process of making, tied to tradition yet demanding one condition – that of experimenting with new ideas while conserving the deepest of roots. This is the case of Maria Bofill, a name known to us all for her expansive career as much as an educator as an artist, and for her determination to retain the traditions of her craft while connecting it with the world of modern art.

She was a student of the greatest masters: Llorens Artigas in the prestigious Massana school of arts in Barcelona, continuing her studies in England and Japan and eventually using the language of ceramics for her own expression of personal experiences. A restless woman, she held a wealth of cultural knowledge gleaned from her travels around the world. It was precisely this traveling which has been her greatest school, providing the experience to give shape to her personal uncertainties and together with a refined sensitivity, delicacy and strength they have led her to a creative work of a highest quality. An educator with a profound knowledge of the history and the materials of the ceramic world, she has put her personal experiences at the disposal of her students in a constant experimentation in the workshops of the Escola Massana in Barcelona, a center which has formed many of us as professional ceramists.

Her method of working has always been reflective, involving a constant fight with the material. Maria Bofill employs innumerable scale models to explore the exact point of rational and logical expression which will lead her to the satisfactory conclusion she was searching for and which, in an imaginary and symbolic journey, will lead her to the archaeological mythologies which are the fruit of the experience of constant traveling in search of her origins, her culture and her existential memory.

The results are sculptures made in porcelain. They are not small pieces, but great and intense works which transform a technical process into a form of expression which is vital and personal. These are hand made constructions using a grogged porcelain and with the imprint of her fingers left on the damp clay surface. She fires them at high temperatures (1280° C) and covers them with a fine coat of delicate transparent glaze to achieve the required quality, a harmony in the form and an inter-relation of the interior and exterior world, a tension which she uses to give a personal vision of concept and space.

Her interest in art and architecture is evident in this work of great precision. Nothing is left to chance, her reflectiveness is constant and the elements which make up the latest pieces find their inspiration in classical forms of architecture – doors, arches, constructions, walls or towers used rationally as a base element under a different and personal criteria.

Over time Maria Bofill has purified her expressive capacity. Using the phrase of Mies Van der Rohe "Less is More", she has stripped away all former habits, refined all experiences to arrive at the point of maximum expression with the minimum elements. The struggle has always been against current trends, against fashions and against improvisation. In her maturity she has arrived at a level of expertise to which only the greatest artists can ascend; her latest work, exhibited here, shows us that this is so.

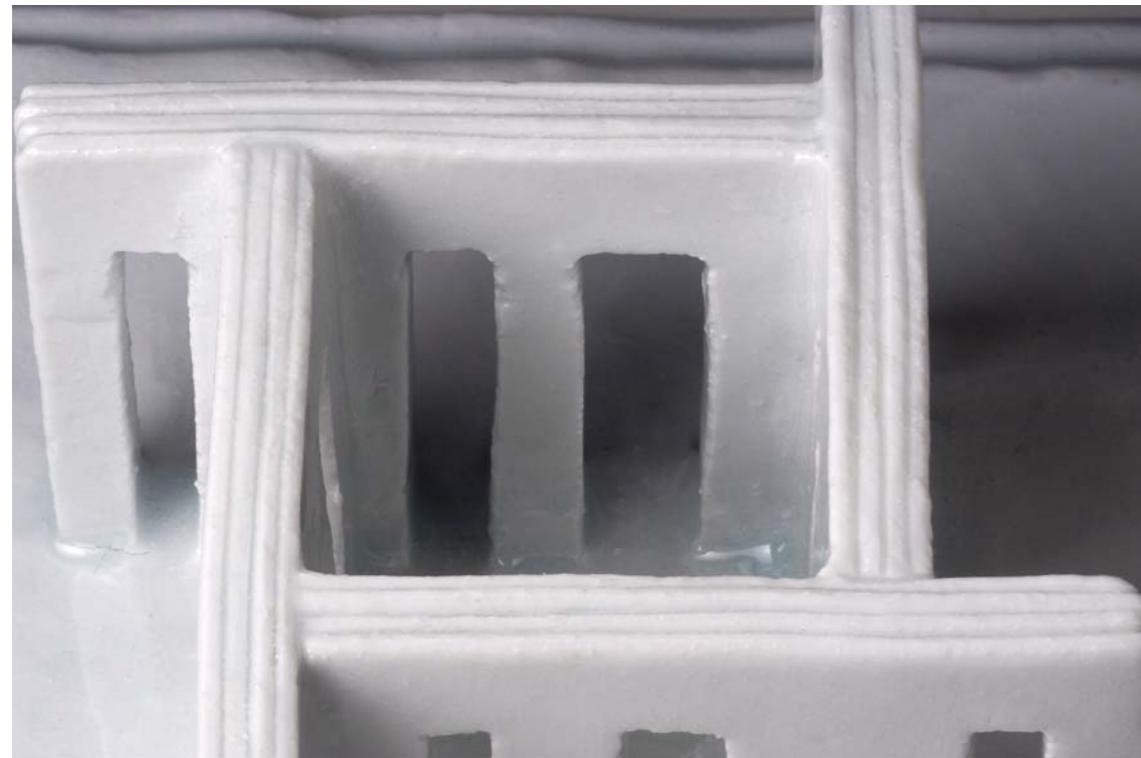
19x21,5x21,5 cm
2003

MADOLA
Premià de Dalt (Barcelona), June 2003

maria bofill
laberints

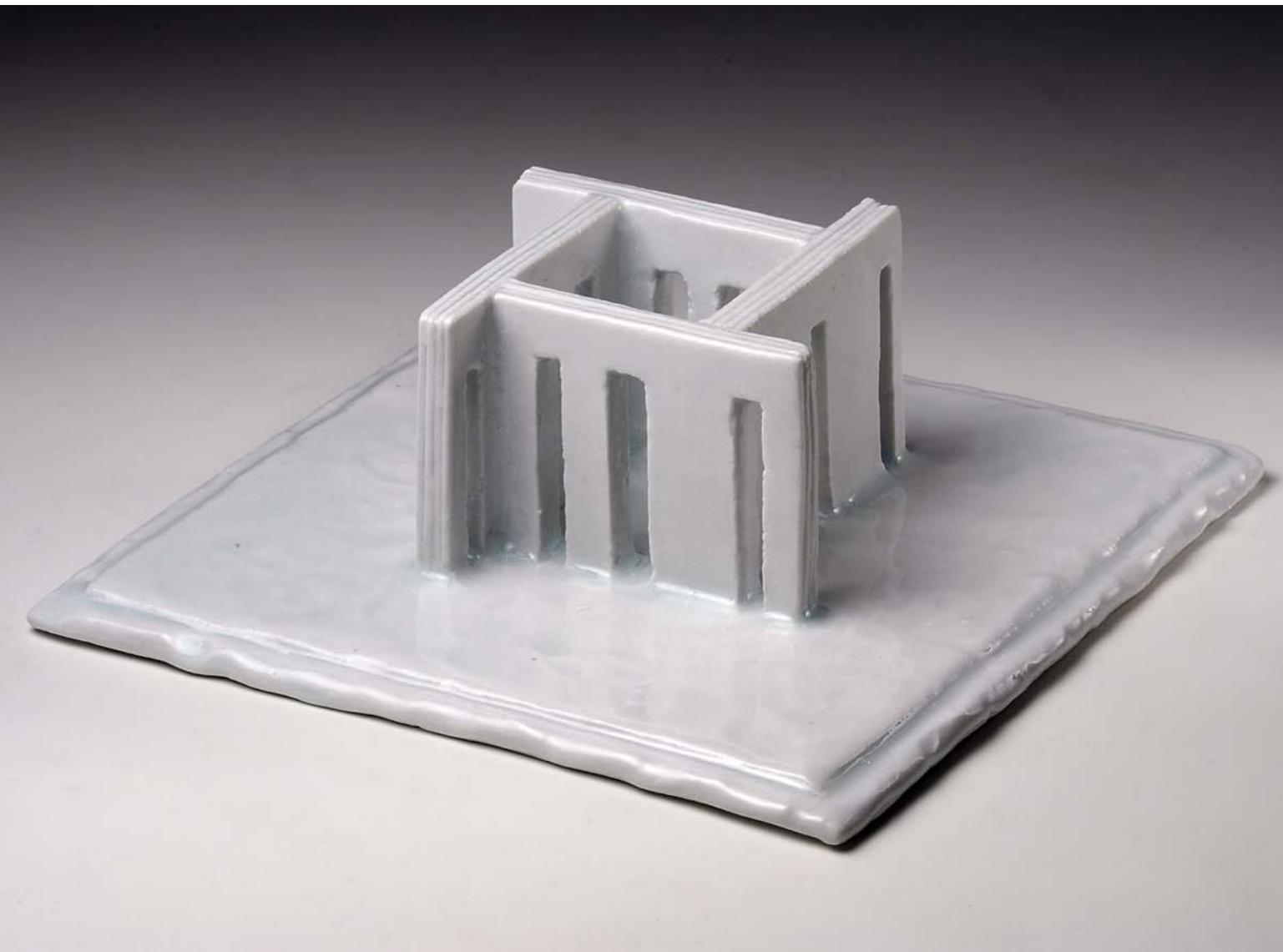

8,5x23,5x23,5 cm
2003

8x23x23 cm
2003

9,5x17x24 cm
2003

5,5x21x21 cm
2003

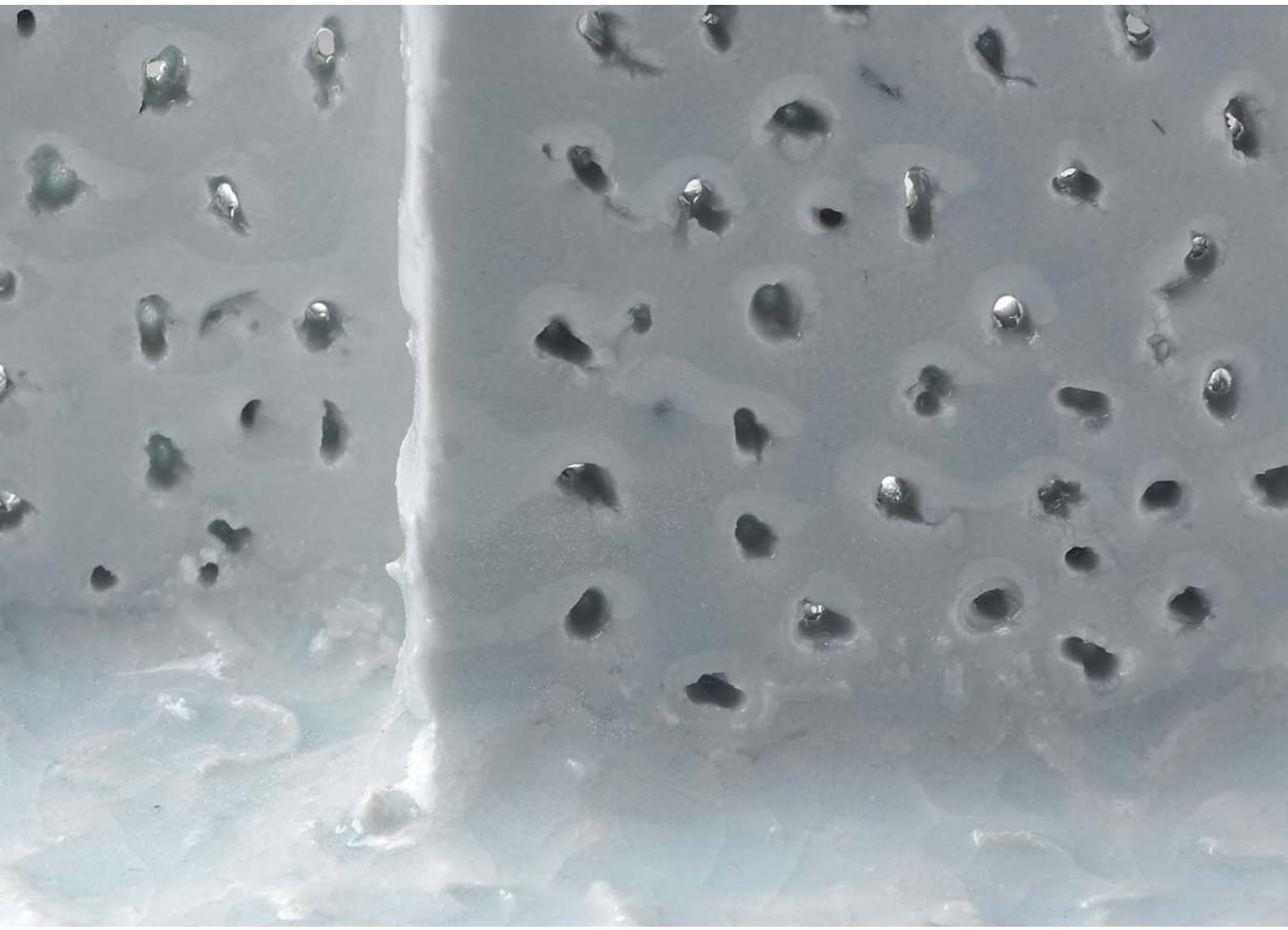
9,5x15,5x25 cm
2003

9,5x15x23 cm
2003

14x21x29 cm
2003